

De eilanden van het eeuwige vertrek

Belgische ploeg filmt *Madredeus* op de Azoren

Gisteren rondde de Belgisch-Nederlandse regisseur Rob Rombout op de Azoren de opnamen af van een film die hij maakt over de Portugese groep *Madredeus*. In september moet de montage rond zijn.

Terwijl de RTBf al belangstelling heeft getoond, wacht Rombout nog op enige reactie van Vlaamse kant. En dat is enigszins vreemd, want het is precies in Vlaanderen, zegt Pedro Ayres Maghalaes van *Madredeus*, dat de groep zo'n enorm succes heeft. "Niet België, niet Nederland, maar Vlaanderen is ons beste publiek."

Dat er precies op de Azoren wordt gefilmd, heeft daar ook mee te maken. De eilanden in de Atlantische Oceaan, halfweg tussen het Europese vasteland en Amerika, worden wel eens *de Vlaamse eilanden* genoemd, naar de vroege inwijkelingen daar. Het vulkaanlandschap met groene weiden en bonte koeien en de hemel met zware wolken past heel goed bij de sfeer van *Madredeus'* muziek, zegt regisseur Rob Rombout. "Zo'n half jaar geleden heb ik de mensen van *Madredeus* ontmoet. Ik was toen bezig met een project over de Douro, de rivier in het noorden van Portugal, en wou daar origi-

Madredeus op de vulkaan. Rombout (met megafoon) geeft instructies.
(Foto J.P. Meert)

nele Portugese muziek bij. Al pratend kwamen we twee maanden geleden op het idee een film te maken over de groep zelf. Platenmaatschappij EMI dacht aan een soort reportage over *Madredeus* in Brugge, toen de groep in België was voor haar toernee, of in Lissabon, omdat ze vandaar afkomstig is. Maar met Pedro kwam ik op de gedachte de groepsleden op de Azoren te filmen, een lokatie die goed bij hun muziek past."

Op de cd *Existir* staat trouwens het

nummer 'As Ilhas dos Açores'. De groep heeft er van in zijn beginperiode ook succes gehad, beaamt Pedro. Rombout: "Het zijn de eilanden van het eeuwige vertrek, je voelt hier sterk de aanwezigheid van de krachten van de natuur, het fragiele van de mens."

Er was voor de filmploeg nog een andere reden om met *Madredeus* naar de afgelegen eilandengroep te trekken: "De leden van *Madredeus* ontdekken dat ze een popgroep zijn, maar ze leven wel als dusdanig. Had-

den we in Lissabon gefilmd, dan ging iedereen na vijf uur weg, naar zijn familie, zijn vrienden. Ook wij. Hier echter is het onmogelijk om elkaar niet tegen te komen. Het geeft een klimaat van rust en je werkt zeer intens samen."

De film is niet bedoeld om de groep te promoten, benadrukt Rombout. Het is geen opdrachtfilm: "Ik kies zelf welke songs in de film komen en ik heb geopteerd voor nummers waarin je de instrumenten heel goed hoort. En ook wat ouder materiaal, want ik vind dat ze tegenwoordig de neiging hebben een beetje te *soft* te worden. Toch is mijn film geen journalistieke benadering, want ik doe alles in overleg met de groep."

Onwerelds

Hoewel ze er aanvankelijk niet voor te vinden waren – de kwaliteit is nooit zoals in de studio en het minste foutje wordt gehoord – kreeg de cineast Pedro en Teresa toch zo ver dat ze enkele nummers *unplugged* brengen in de film. Met het beukende geluid van de zee op de rotsen en enkel hun stemmen en de gitaar in een leegstaande woning op de vulkanische kust, roept het helemaal die wat magische, onwereldse sfeer op die Pedro Maghalaes zo na aan het hart ligt.

Voorts werd er gefilmd in de bevreemdende maanlandschappen

van vulkaankraters, aan vuurtorens, maar ook in bedrijvige dorpjes en tijdens een volks-religieus feest van de *Espirito Santo*, waarbij zowat alle Azoranen op de been zijn. Teresa Salgueiro moest tijdens de opnamen wel even naar Lissabon overvliegen om er ter gelegenheid van de nationale feestdag de 'Orde van Hendrik de Zeevaarder' in ontvangst te nemen – een soort cultureel ambassadeur-schap.

Van de onderbreking werd gebruik gemaakt om de eerste *rushes* van de film te bekijken, en die werden door de groepsleden op opgewonden geklap en geroep onthaald. Francisco Ribeiro, de woelwater van het gezelschap zat bijna met zijn hoofd in het televisiescherm en zong noot per noot de muziek mee. En iedereen wou Teresa zien wanneer ze in haar witte jurk tussen rijen grijze heren bij de president werd geroepen om plechtig verermerkt te worden.

Verwacht wordt dat eind september de 26-minuten durende *road movie* aan zijn carrière kan beginnen. Op dat ogenblik zal Rombout alweer opnieuw in Portugal zitten, voor zijn film over de Douro. Kennelijk klikte het goed met *Madredeus* want Pedro Maghalaes wil zich engageren om de muziek uit te brengen die er speciaal voor wordt geschreven en op die manier geld te vinden voor het maken van de film. *Agnes Goyvaerts*